

YÜZDEKİ ŐEYTANİ LEKE

İnsanın evveli bir damla su, ahiri avuç gübredir. Peki, kibir nedir? Kibir “Büyüküktür” diye tarif eder bütün lugatlar. İnsan bir kez kendini büyük görmeye görsün. Ne insanı, ne de Tanrı’yı tanır. Tanrı’ya boyun eğmediği gibi, insanı kendine boyun eğdirmeye çalışır. Ve bundan da büyük zevk duyar. Boyun eğen insanlardan inanılmaz haz duyar. Kibirlendikçe yüzündeki Őeytani leke büyür. Leke büyüdükçe küstahlaşır. Yüzdeki leke büyüdükçe, kendisi insanların gözünde küçülür. Büyüdükçe küçülür kibri kadar noksanlaşır. Küçüle küçüle Karun olur, küçüle küçüle Nemrut, küçüle küçüle firavun olur. Büyüküğü Tanrı’dan çalmak istedikçe küçülür. Çünkü zaman Allah’ın kendisine verdiği nimetlerle ters orantılıdır. Őöhretse bir gün yanan mum gibi söner, masa ise bir gün altından sorgusuz sualsiz alınır, rütbe ise bir gün istemese de omuzlarından söküp alınır, sağlık ise her geöen gün doğan hücreler ölen hücrelerin yerini almakta yetersiz kalırlar. Para ise o da artık günah işlemesine bile yardımcı olamaz. Çünkü artık ilerleyen yaşı bile kendine yük olmaya başlamış ve artık günah işleme gücünü bile kaybetmiştir.

Peygamberimiz bir gün kendisine doğru yaklaşan bir adam için yanındaki sahabelerine: “ Őu gelen adamın yüzünde Őeytani bir leke görüyorum” der.

Adam yanına geldiğinde : “ Allah için sana soruyorum nefsin sana halk içinde senden daha üstün birinin olmadığını düşündürüyordu, değil mi?” diye sorduğunda; Adam şaşkınlıkla: “ Evet ey Muhammet” dedi.

Yüce Peygamberimiz: “ Felaket insanın kendisini beğenmesiyle başlar”